

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo. Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar,
po pošti prejeman
1 gl. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Upravništvu „Mira“
v Celovcu.

Leto IX.

V Celovcu 10. februarja 1890.

Štev. 3.

Davorin Trstenjak †

Slovenci smo zgubili spet enega svojih najboljših mož! Umrl je župnik v Starem Trgu pri Slovenjem Gradcu, slavni in občespoštovani slovenski pisatelj **Davorin Trstenjak**, dné 3. t. m. v svojem 73. letu. Ne moremo vsega naštet, koliko se je ta blagi gospod trudil za nas Slovence, koliko si glavo belil in koliko lepega in učenega spisal. Pisal je pesmi in povesti, učene, spodbudne in kratkočasne reči; preiskoval je zgodbe starih časov in napisal tako učene razprave, da jih je težko vsakemu razumeti; zavolj tega se je učil tudi tujih jezikov in njihovih narečij (ljudskega govora), da je iz jezikov sosednih Venetov, Romanov (Vlahov) in nemških Korošcev dokazal, da Slovenci že davno v teh krajih prebivajo, da so bile Koroška, Benečija itd. nekdanj in to že davno čisto slovenske dežele. Raziskaval je slovenske bajke in pravljice ter razkladal njih začetek in pomen; študiral je stare napise in prebiral stare bukve, da bi v njih kaj našel za vednost in za slovensko čast. Pisal je tudi politične članke in podlistke za časnike. Mnogo njegovih spisov je bilo predstavljenih na nemški jezik. Ljubil je slovenski rod iz cele duše do groba in vse svoje moči je posvetil Slovincem. Zraven tega pa svojih dolžnostij kot dušni pastir nikdar ni zanemarjal. Tacega moža je res škoda, takih imamo zmirom manj! Tem večja je naša žalost nad grobom tega staroste slovenskih pisateljev, ker so prišli časi, ko se slovenskim duhovnikom že v greh šteje, delati za svoj narod in pečati se s slovensko literaturo, ker se to pošteno, domoljubno delovanje na nesramne načine črni, obrekuje in ovaja pri vladnih in drugih merodajnih krogih, da bo kmalo že vsak za veleizdajalca proglašen, kdor v svojem maternem jeziku kaj spiše! Včasih ni bilo tako. Celó škofje, kakor Slomšek in Ravnikar, so podpirali slovensko književnost! Ako bo pa sedanja sapa naprej pihala, bojimo se, da bojo Trstenjaki čisto izumrli!

Pokojni Davorin Trstenjak bil je rojen dné 8. novembra 1817 v Kraljevcih pri Št. Juriji na Ščavnici. Šolal se je najprej doma, potem v Radgoni in Mariboru. Gimnazijo završil je 1836. l., bil potem modroslovec v Gradcu in Zagrebu, pozneje pa bogoslovec v Gradcu, kjer je bil 1844. l. v mašnika posvečen. Služboval je kot kapelan v Slivnici, v Ljutomeru in na Ptuji. L. 1850 do 1861 bil je učitelj veronauka, slovensščine in zgodovine na gimnaziji v Mariboru, potem župnik v Št. Juriji ob južni železnici, na Ponikvi, od 1879. l. pa v Starem Trgu pri Slovenjem Gradcu. Odlikovan je bil z zlatim križem za zasluge in več društev imenovalo ga je častnim članom.

K pogrebu, ki je bil prav slovesen dné 5. februarja, prihiteli so domoljubi iz bližnjih in daljnih krajev, ter na rakev položili mnogo krasnih vencev. Koroški Slovenci so bili zastopani po duhovnih in posvetnih rojakah, in ti zastopniki so položili na Trstenjakov prezgodnji grob v imenu vseh koroških Slovencev prekrasen venec z napisom: „Koroški Slovenci — zaslužnemu starosti slovenskih pisateljev“.

Naj v miru počiva! Bog ga naj milostno sodi, kakor je tudi on druge milostno sodil in do bližnjega usmiljenje poznal!

Večna luč naj mu sveti!

Odgovor g. Hotéboru v „Slovencu“.

Z našimi opazkami zarad nekega članka v stari „Soči“ smo najbolj razgreli „Slovenčevega“ urednika. Oblastno se je razkoračil nad nami, in kakor bi bil naš protektor ali celo „hofmeister“, piše v IV. članku: „Več luči“ (št. 27.) tako-le:

„Mir“ je odgovarjal „Soči“ povsem dobro, a naša misel je, da ni njegova naloga, vtikati se v take prepire. On naj budi narodno zavest, posebno na Koroškem, in se poteguje za pravice slovenskega ljudstva, in rodoljubje ga bodo radi podpirali. Če pa se bo vtikal v take prepire zunaj Koroške, o katerih ni treba vedeti njegovim bralcem, škodil si bo več nego koristil.

Kaka ošabnost govori iz teh vrst! Do zdaj smo zmirom mislili, da smo si slovenski časnikarji kolegi; a zdaj še le zvemo, da si nekteri domišljujejo, da so postavljeni kot učitelji in redarji čez druge! Mi smo odgovarjali v našem članku stari „Soči“, a strmoglaviti nas hoče sedaj „Slovenec“. Kako to? Kdo je dal g. Hotéboru oblast, predpisovati nam naš delokrog? Mi smo pa sami v srečnem položaju, da poznamo svojo nalogo tudi brez Hotéborovega pouka, ter smo tudi tako predrzni, da nas njegovo „očetovsko svarjenje“ le k smehu sili! Gospod Hotébor je pa tudi še premlad, da bi igral ulogo rajnega Palackega ali Bleiweisa; on nema prav nič odločevati, kako daleč sega naš delokrog, v kaj se smemo ali ne smemo vtikati, in kaj smejo ali ne smejo vedeti naši bralci! Mi se v slovenske prepire „vtikamo“ le tedaj, kedar se nam zdi, da bi isti vtegnili škodovati celemu slovenskemu narodu, kterege del smo tudi mi. Nasprotniki so nam do sedaj vedno kazali Karavanke, češ, onkraj teh nemate nič iskati! Zdaj pa pride še „Slovenec“ in nam ravno tako govori ter nas hoče vrhu tega osrečiti še s kitajskim zidom, da bi Slovenci na Koroškem, s tem obdani, prej poginili v bučeih valovih nemškega morja. Tako se v Ljubljani zida Slovenija! Prazna je tedaj Hotéborova trditev, da smejo pokrajinski listi pisati le o svojih pokrajinskih zadevah, in le samo Ljubljanski listi bi smeli pisati o splošnih slovenskih stvaréh! Tudi „Soča“ ni pisala samo o goriških narodnih društvih, ampak o narodnih društvih vse Slovenije in cele Avstrije. In če bi po njenem nasvetu vlada začela zatirati narodna društva, jih ne bo samo na Goriškem, ampak veliko prej na Koroškem in Štajerskem. Kaj bi bilo, ko bi razpustila vse naše koroške posojilnice in podružnice sv. Cirila in Metoda? Ali bi mar to nas nič ne brigalo? In da to ni nemogoče, vemo iz tega, ker so že žandarji pozvedovali po knjižnicah Ciril-Metodove družbe; in ravno tako znani so večkratni naskoki naših nasprotnikov na družbo sv. Mohorja. Znano je tudi, kako naklonjen je naš deželni predsednik nemškim liberalcem. Ko bi ti in ž njimi vlada sama dobro ne vedela, da je tak pritisk v ustavni državi v sedanjem času skrajno nemogoč, ravnali bi se bili po želji stare „Soče“ že zdavnej, in s kakim veseljem bi naši nemški liberalci sedaj, ako bi pričakovali od tega kaj uspeha, kazali „Sočin“ članek g. baronu Schmidt, rekoč: „Evo! Slovenci sami želijo, da se razpusté njih narodna društva!“ Tudi ni opravičeno, da Hotébor govori o „prepiru“. Saj prepira nobenega ni bilo! Začeti

se zna še le zdaj, ako si bo g. Hotébor še dalje usojal, „Miru“ dajati ukore, katerih ni zaslužil, in ako se nam bo prepovedovalo (!), gojiti sočutje za nadloge celega slovenskega naroda ter braniti njegove koristi in pravice. — Prav smešno je, predpisovati, „kaj smejo naši bralci zvedeti in kaj ne“! Naši naročniki niso samo na Koroškem, ampak tudi na Štajerskem, Kranjskem in Goriškem; toraj imamo ne samo pravico, ampak celo dolžnost, pisati o vseh slovenskih razmerah. Sicer pa dohaja na Koroško tudi dosti drugih slovenskih listov, iz katerih naši Korošci zvejo za vse prepire v slovenskem taboru, in prazno bi bilo, ko bi jim mi tiste prikrivati hoteli. Naši Slovenci niso zabiti, in ker si od gg. župnikov „Slovenca“ izposojujejo, poznajo vse slovenske prepire že iz prvega vira. Da si bo „Mir“ s tem vedenjem škodil, kakor g. Hotébor pravi, ne verujemo. Dobili smo zaradi omenjenega članka mnogo priznalnih pisem, in to od duhovnikov iz Spodnjega Štajerja in celo iz Kranjskega, vrhu tega pa nekaj novih naročnikov ravno iz Goriškega. Nasproti temu pa smemo zatrditi, da si zna „Slovenec“ na Koroškem tudi spodkopati tlá, ako bode napadal nas še večkrat tako nepremišljeno in brez vse potrebe, kakor je to storil že nekterekrti. Na Koroškem imamo mi stranko za seboj in take pisave naša slovenska duhovščina gotovo ne bode odobravalna in se Hotéboru tudi ne slepo pokorila. Sicer pa „Mira“ ne izdajamo v svoj lastni prid in dobiček; ampak le, ker ga je neobhodno treba; sreča je, da izhajamo skoro brez zgube; ko bi bila pa zguba, smo jo tudi pripravljene nositi s pomočjo drugih in pravih rodoljubov, kateri ne stojijo ne v strahu, ne v duševni odvisnosti g. Hotébor, a so nam svojo podporo v slučaju zgube iz lastnega nagiba zagotovili. Urednika „Slovenčevega“ pa prosimo odpuščanja, da smo se prej oglasili za korist slovenskega naroda, in da smo prej to povedali, kar je za nami posnel g. Hotébor. Tem manj pa ima pravice, vsesti se na visoki prestol in začeti svojo razpravo: „Indocti discant....“ Drugokrat naj se ne postavlja na stališče „Quod licet Jovi, non licet bovi“; kajti svoje prednosti in pravice do prvaštva in nadzorstva čez druge urednike še ni dokazal.

Zalostno je, da se moramo boriti celó s prijatelji in somišljeniki. Potrebno pa je bilo, da se položaj razjasni. V principih, to je v glavnih načelih mora biti jasnost. Mi nemamo mržnje do nikogar. Če pa kdo v svoji gorečnosti morda brez slabega namena v zmoto zabrede, dolžnost je vsacega slovenskega lista (in ne samo Ljubljanskih!), da zakliče: „Pazimo, da ne zaidemo!“

Gregor Einspieler,
župnik in lastnik „Mira“.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Konfiskacija. Današnje številko „Mira“ zaplenilo je c. kr. državno pravdníštvo zaradi uvodnega članka: „Šolski razgovor v deželnem zboru“, v katerem je bil govor o zadržanju gosp. deželnega predsednika barona Schmidt-Zabierowa v zadevi slovenskih šol na Koroškem.

Od D. M. na Jezeru. (Bela žena) začela je pri nas o pustu močno snubiti; po starem slovenskem pregovoru: „smrt ne zbira“. Pobrala je pri nas moža pri najboljših letih. 20. prosinca je bil še sam pogrebec pri neki kmetici, in teden pozneje, 27. prosinca, spremljali smo že njega k večnemu počitku. Mož je bil vsem ljub in drag, njegovo ime daleč znano: klicali smo ga „oče Ražev“, pisal se je pa za Lekša Ranca. Bil je vselej volilni mož, kakor skala zvest za katoliško in slovensko stran. Seveda je bil tudi občinski odbornik kakih 20 let; saj je vselej vedel, pravo besedo na pravem mestu povedati. Župan, odborniki in velika množica šli so za njegovim pogrebom. Revežem je bil usmiljen oče; nobeden ni šel brez pomoči ali tolažbe od njega. Za svoje posle je lepo skrbel na duši in telesu. V obilnosti dobrih del in previden s svetimi posvečili (zakramenti) stopil je pred Božjega sodnika. Naj bi mi vsi tako srečno sodbo imeli!

Od D. M. na Jezeru. (Staro in novo leto. — Naše občinske in cerkvene zadeve.) Vsak skrben gospodar računi ob koncu leta, ali je kaj prigospodaril, ali pa le zagospodaril. Če pogledamo politične in občinske zadeve lanskega leta, pokaže se nam slab račun. Naša občina se je razcepila na dvoje, odtrgali so od nas Strojno in Št. Danijel, s tem edinim namenom, da bi pri volitvah ložej zmagovali, kedar teh trdnih slovenskih korenjakov več zraven ne bo. — Naš občinski tajnik ima 860 gld. letne plače, kar gotovo ni tako malo. Zdaj sem pa zvedel iz zanesljivih ust, da so mu naš liberalni očetje še 200 gld. primaknili. Oni to lahko storijo, saj plačati jih moramo mi! Pa v vseh rečeh niso tako radodarni. Vsak spozna, da je naša farna cerkev pretesna, čeravno liberalci le bolj poredkoma va-njo zahajajo. Na god sv. treh kraljev bila je prava gnječa. Naš č. g. župnik dr. Müller si dosti prizadevajo, da bi toliko denarja vkup spravili, da bi se zidala nova, velika cerkev, ali pa vsaj stara razširila. Mislim, da ta velika fara, kakor je naša, bi vendar zamogla toliko nabrati. V Črni, Možici, Št. Danjelu so veliko manjše fare, pa imajo tako lepe cerkve, da je veselje noter stopiti. Kmetje v tistih farah so revni. Mi pa imamo vsaj nekaj bogatih liberalcev. Pa tudi občinski zastop bi lahko nekaj storil. Če za tajnika tako lepo skrbi, zakaj ne bi tudi za Božjo in Marijino čast? Pa naši liberalci, ne samo da za novo cerkev nočejo nič dati, begajo še druge ljudi in jih strašijo, da bo nova cerkev toliko stala, da bo marsikoga še na boben spravila. Tako so vzeli ljudem vse veselje za novo cerkev. Jaz mislim, ko bi mi tisti denar imeli, kar so ga že pojedli nepotrebni komisijoni, bi z zidanjem že lahko začeli! Cerkev bi ne stala toliko, kakor nekteri govorijo, ker so mnogi posestniki volje, les in kamenje zastonj dati. Drugi pa bi si naložili pristočno roboto, da bi te reči vkup nosili. Naj bi le tudi velika fužina v primeri toliko pomagala, potem bi lahko šlo. Saj smo tudi mi zavolj fužine dosti stroškov imeli, ko smo dvakrat morali pokopališče razširiti. — Vendar, verni farmani, ne ustrašimo se, lotimo se cerkve v čast Bogu in Mariji!

Iz Št. Lovrenca pri Škocijanu. (Cerkvene zadeve.) Pomisli in preračuni, dragi bralec, koliko stroškov smo si naložili za cerkvene potrebe v zadnjih 40 letih: Leta 1850. smo sezidali novo

cerkev in pokrili zvonik; leta 1864. pozidali farovž in skedenj; leta 1870. razširili pokopališče; leta 1873. kupili nove orgle za 1000 gld.; leta 1875. smo razširili šolsko in cerkovnikovo hišo; leta 1876. smo napravili pet novih zvonov za 6000 gld.; leta 1887. smo spet zidali pri farovžu in potrosili okoli 2000 gld.; leta 1888. se je pobiralo za bratovsko bandero, ki je stalo 99 gld. Zdaj potrebujemo pa še štirih bander, in zvonik bo treba pokriti. Bog nam tedaj pošlji enega tacega Gorupa, kakor ga imajo Kranjci, da bi nam pomagal pri plačilih! Letine so zmirom slabejše, toča nas je že večkrat obiskala, troški so pa zmirom več! Še nekaj bi radi napravili, namreč altar za bridko martro Jezusovo. Gospod župnik so nabrali že okoli pet sto rajniš, veljal pa bo altar dvanajst sto; imel pa bo tudi omrežje. Morebiti se znajde še kak daljni dobrotnik, da bi nam pri tem pomagal. Želimo, da bi ga v treh letih že imeli, ker tedaj se bo obhajala dvestoletnica, kar so bridko martro v Dravi našli. Sv. križ je po koncu stal v dereči Dravi! Nesli so ga v Škocijan v farno cerkev, pa drugo jutro je bil sv. križ spet v Št. Lovrencu. Na to so g. župnik, kakor stara pripovedka pravi, napovedali slovesno procesijo. Odraščeni so morali priti tešči, otroci pa bos, tako so sv. križ prenesli v farno cerkev, in potem je tam ostal. Med potjo je procesijo srečal grof Thurn Pliberški; in ko mu povejo, da nesejo Jezusa, ni hotel verjeti. Ko je pa bridki martri potipal na žilo, je res gibala. Tega se je tako prestrašil, da je omedlel. Zdaj ljubi Jezus med nami prebiva in svoje milosti deli domačim in tujim. Bile so stare bukve, kjer je bilo pisano o naši bridki martri, pa teh bukev med nami ni več dobiti. Morda se najdejo še na Dješkah, odkoder še največ romajo k naši svetinji, čudežni bridki martri. Ko bi se te bukve še dobile, kazalo bi, da jih za dvestoletnico ponatisnemo in med ljudstvo razdelimo. Kdor tedaj take bukve ima, naj jih posodi meni, da jih prepišem, potem mu jih pošljem nazaj. Poštne stroške mu rad povrnem. (Dvestoletnica bo 1893, ker se je križ našel 1693. Tisto leto se je tudi začela bratovščina bridke martre.)

Jožef Silan p. d. Krevca
v Št. Lovrencu (p. Sinčaves).

Iz Rude. (Cerkveno petje.) Dobili smo nove cerkvene pevce, s katerimi smo prav zadovoljni. Je šest šolaric, en mladenič pa trije moški. Vsa fara jih hvali, ker so v petju prav dobro izučeni; glasi so tako vbrani, da spodbujajo k molitvi, in je ne motijo, kakor se v nekterih krajih godi, kjer peveci niso dobro izurjeni. Želimo le še to, da bi g. Jurin iz Lipe poslal svojo ženo in svojega sina našim pevcem na pomoč, ker imata oba izvrstna grla in sta v petju učena. Potem bojo iz vseh krajev prišli naše pevce poslušat.

Iz Šmihela pri Pliberku. (Veselica), katero je priredila naša podružnica dne 26. prosinca, se je prav dobro obnesla. Vse točke so se izborno dovršile na veliko zanimanje našega ljudstva, ki takih veselice še ni vajeno, ter podobne gotovo še videlo ni. Imeli smo petje mešanega in moškega zbora, tombolo, godbo, razne govore, in gledališko predstavo „Kteri bo?“ Kmetiški igralci zaslužijo vso hvalo, posebno doktor Bistroglav (Hanin), oče Gaber (Pušl) in Marinka (gospodična Lizika Leitgebova). Lepa hvala igralcem za njih trud, ker

so nas tako razvedrili! Take predstave so zelo važne za izomiko ljudstva, zato bi bilo želeti, da se napravijo tudi drugodi. Čuli smo tudi neznane glasove bigotfona in mirlitona, kar je bilo vsem v iznenadenje. Med govorniki moramo posebno pohvaliti gospoda notarja Hudovernika iz Kranjske gore, ki je iz rodoljubja storil tako dolgo pot; nekteri naših rodoljubov pa so blizo imeli in vendar niso prišli. Podružnica v Slovenjem Gradcu nas je telegrafično pozdravila. Lepo se zahvalimo za to! Bog nam daj dočakati še več takih veselice!

Iz Medgorij. (V slovó č. g. Ogrizu!) Žalost in veselje se zmirom vrstita v tej solzni dolini. Za nas je prišel čas žalosti, ko so nas zapuščali č. g. Janez Ogriz, farni oskrbnik, ter odšli za župnika v Timenico, dné 28. januarja. Skoz 2 $\frac{1}{2}$ leta so pri nas uzorno pastirovali. Bili so izvrsten pridigar, skrben dušni pastir, ljubeznjiv učitelj mladine in odraščeni, v šoli in cerkvi; radodarni proti ubogim, mil svaritelj grešnikom, nenadomestljiv tolažnik na smrtni postelji. Upeljali so nam družbo sv. Cirila in Metoda. Tudi Božji grob so mislili napraviti, pa prehitro so nas morali zapustiti. Častiti gospod Ogriz, nikoli Vas ne bomo pozabili, in upamo, da se bote tudi Vi nas véasih spominjali v svojih molitvah!

Iz Šmartina pri Litiji. (Za družbo sv. Cirila in Metoda.) V nedeljo po novem letu zbrali smo se na poziv našega gospoda kaplana nekteri rodoljubi iz Šmartina in sklenili smo, da povzdignemo vas Šmartin med pokrovitelje družbe sv. Cirila in Metoda. Mi imamo sicer svojo podružnico v Litiji, vendar smo dejali: zakaj bi se Šmartin sam ne pokazal enkrat med svet! Rečeno, storjeno! Urno smo izvolili majhen odbor, vrgli smo nekaj drobiža skupaj in koj prvi večer bilo je nabranih nekaj nad 30 gld. Potem pa se je začelo pobiranje po hišah. Zlasti so se trudili s tem g. Bartel, učitelj; g. Knaflič, krojaški mojster; g. Vazak, poštar; g. Rus, trgovec, in še drugi Šmarčani, pa ne brez vspeha. Povsodi se je kaj dobilo; tukaj so padale dvojače, tamkaj tolarji; vsak je dal po svojih močeh in ko smo se drugič sešli, smo imeli že 80 gld. nabranih. No, nekaj nam je še manjkalo do stotaka. Kaj storiti? Veselica se napravi in tombola. Dobro! Dobitki so bili naglo skupaj in zadnjo nedeljo bil je skoro ves Šmartin v prostorih rodoljubnega našega župana g. Zoreta, seveda razuntistih, ki jih je influenza temljala doma. Kaj prijetna veselica vam je bila to! Prav po domače smo se imeli in pazili na številke, ki jih je z močnim glasom klical naš Blanč. Po tomboli se je mladina nekoliko zasukala, kakor je to predpustom navada; mi starejši smo se pa vsedli h kupicam, kjer so nas zabavali vrli pevcí in pa g. Porenta, klobočarski mojster, s svojimi kratkočasnicami. Veselica se je dobro obnesla. Drugi dan smo poslali 121 gld. vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljano. Šmartin pa je ponosen na to, da je prva vas med pokrovitelji Ciril-Metodove družbe. Vidite, Korošci, kako tudi mi Dolenjci skrbimo za svoje zatirane brate in jim pomagamo, da se tem preje rešijo iz tujih krempljev!

Iz St. Andraža v Javoru. (Naš organist. — Letina.) Mi smo tako srečni, da imamo prav dobrega organista, ktereга moramo prav po-

hvaliti, ker tako lepo orglati in peti zna; pa tudi njegova žena poje tako lepo sopran, da je čudno slišati. Ta organist je vaš koroški rojak g. Bernot, ki je bil prej v Možici. Nič kaj tedaj nismo veseli, ker se čuje glas, da bo naš organist na Koroško nazaj potegnil. Naj le pri nas ostane, ga imamo vsi radi! — Letino smo imeli tako slabo, da revni ljudje že zdaj nemajo kaj jesti. Toča in silni nalivi so nam napravili dosti škode. Bog pomagaj!

Iz Slov. Gradca. (Naša podružnica sv. Cirila in Metoda) je zborovala na god čistega spočetja Marijinega v St. Janžu blizo koroško-štajerske meje pri gosp. Pernatu. Prišlo je dosti slovenskih kmetov štajerskih, pa tudi koroških, kterih smo se posebno zveselili, ker vemo, kako so tlačeni, pa jim vendar v srečju še ni zamrla domovinska ljubezen. Gospod župnik iz Pameč so v ginljivih in iskrenih besedah govorili o naši družbi in o ljubezni do domovine in maternega jezika. Vsa veselica se je izvršila v najlepšem redu. Nekteri so se bali, da pridejo rogovileži iz Dravograda nam nagajat. Pa jih vendar ni bilo. Nekdo iz Dravograda se je res repenčil nad g. Pernatom, zakaj nam je prepustil prostore. Temu gospodu in njegovim privržencem bi mi svetovali, naj pustijo nas Slovence pri miru, kakor tudi mi nje pri miru pustimo, potem bo mir v deželi! Ako Bog dá, bomo se drugokrat še v večem številu zbrali pri g. Pernatu, in preverjeni smo, da nam svojih prostorov ne bo odrekel. Na svidenje!

Iz Gradca. (Podpiralna zaloga za slovenske visokošolce) je imela lani 988 gld. dohodkov, troškov pa 682 gld. Med 19 ubogih slovenskih dijakov se je razdelilo 642 gld. Glavnica, ki znaša 7200 gld. in od ktere se rabijo le obresti, se lani ni pomnožila. Med darovatelji bemo: kranjski deželni zbor (200 gld.), štajerski deželni zbor (150), Celjska posojilnica (100), župnik Fr. Centrih (5), Radoslav Hočevár (5), P. Fr. Pire v St. Pavlu (5), župnik Fr. Sirmik (5). Želeti je, da bi premožnejši rodoljubi na Koroškem to zalogo še bolj podpirali, ker tudi ona podpira slovenske dijake iz Koroškega, ki so večjidel revni. toraj podpore potrebni. Vemo pa, kako nam na Koroškem primanjkuje národnega razumníštva posvetnega stanú. Tisto si zamoremo pridobiti le s tem, da bolj krepko podpiramo naše slovenske dijake.

Kaj dela politika.

Najimenoitnejši dogodek v notranji politiki je sprava med Čehi in Nemci v češkem kraljestvu. Pri obravnavah na Dunaju so se zjediniли o sledečih točkah: I. Deželni šolski svet se bo razdelil na dva oddelka, kterih eden bo sestavljen iz čeških svetovalcev in bo imel v oblasti češke šole, drugi pa sestavljen iz nemških svetovalcev bo imel oblast nad nemškimi šolami; vsak oddelek ima svojega lastnega šolskega nadzornika; skupne zadeve, ki se ne dotikajo národnosti, bojo pa vendar še skupno pretresovali. II. Tudi deželni kulturni svet (kmetijska družba) se razdeli na dva kampa, češkega in nemškega, pa s skupnim vodstvom in skupnim predsednikom, ktereга imenu-

jejo cesar. III. Osnuje se nova kupčijska zbornica za izhodno Češko. Tista dobi tudi volilno pravico za deželni in državni zbor. IV. Meje okrajnih in okrožnih sodnij ter okrajnih glavarstev se bojo tako prenaradile, da bojo kar mogoče Čehi skupaj in Nemci skupaj. Pri viši sodnji v Pragi se ustavitva dva senata, nemški s 15, in češki s 26 svetovalci Nemškim svetovalcem ni treba češko znati. Oba senata imata vsak svojo disciplinarno komisijo in stavita predloge za imenovanje uradnikov. Še le, kedar bo vse to izvršeno, se bojo določile pravice obeh jezikov pri cesarskih in deželnih uradih. V. Že sklenjena postava o rabi deželnih jezikov pri deželnih in občinskih uradih se ne bo potrdila, ampak se mora za novo v pretres vzeti. VI. Deželni volilni red se bo pravično premenil; alodijalno veliko posestvo bo volilo po okrajih. Deželni poslanci se bojo razdelili na tri razdelke: češki, nemški in na razdelek velikega posestva. Iz teh kurij se bo volil tudi deželni odbor. V zadevah narodnosti in jezika v uradih in šolah, potem gledé premembe volilnega reda, ne more obveljati noben predlog, dokler mu ne pritrjuje vsi tri razdelki. — To pogodbo so potrdili tako nemški, kakor staročeški poslanci, ter graščaki obeh strank; samo Mladočehi se še obotavljajo. Gotovo je pogodba za Nemce bolj ugodna, ko za Čeha; vendar je tudi to veliko vredno, da se je sprava dosegla v največji avstrijski deželi, kjer je bil narodni boj najhujši; zdaj je dokazano, da je sprava med avstrijskimi narodi mogoča, ako vlada le resno hoče; ideja ravnopravnosti se je skazala zmagovalno, in kakor vse zmagovalne ideje prodirajo iz dežele v deželo, tako bo tudi zmagojoča ravnopravnost prekoračila meje češkega kraljestva ter zasnila svoje prapore na Moravskem in v Šleziji, na Štajerskem in Koroškem! Ker stvar tako sodimo, zato se češko-nemške sprave veselimo. Koroški mogotci sicer mislijo, da povodenj do njih ne pride, ter da jim je neokrajšano gospodstvo v deželi na veke zagotovljeno. Celó uradna „Celovčanka“ se norčuje iz Slovencev, češ, na Koroškem sprave ni treba, ker je itak vse (?) zadovoljno razun par kričakev. Mi bomo pa že skrbeli za to, da bo vlada zvedela pravo mišljenje koroških Slovencev, in da ne bo zmirom nekaj znanih odpadnikov v njih imenu govorilo in svet slepilo. — Češki deželni zbor je bil sklican za nekaj dnij, pa se je zopet razišel. — Državni zbor je svoje delo zopet pričel. — Za nadškofa Dunajskega je imenovan mil. g. dr. Gruša, dozdajni vojaški škof. Star je 70 let. — Svitli cesar so potrdili češko akademijo znanosti ter imenovali Nj. vis. nadvojvodo Karola Ludvika kot pokrovitelja tega društva. — Češki deželni zbor je dovolil 100.000 goldinarjev za deželno razstavo, katero misli letos prirediti.

Na Kreti se čuje spet o nemirih. Nekteri hočejo vedeti, da bo vigrédi tam buknil splošen ustanek. — Radikalni list „Freitagszeitung“ v Zürichu so kupili švicarski konservativci za 50.000 frankov. — Španjskem kraljeviču se je zdravje zboljšalo na veselje vseh pristašev monarhije; kajti stranka republikancev na Španjskem vedno narašča. — Velika razburjenost je v Portugalu zoper Angleže, ki hočejo Portugalcem vzeti Afriške dežele. Vse ljudstvo je razdraženo; trgovci

so pretrgali vse zveze z Anglijo. To ni mala reč, ako se pomisli, da so Portugaleci do zdaj vsako leto od Angležev kupili za 70 milijonov blaga, od vseh drugih držav skupaj pa le za 132 milijonov. Vrh tega so dali angleškim ladijam zaslužiti 28 milijonov na leto. Portugaleci pa niso osamljeni; moralno jih na moč podpirajo Španjci, ki so z njimi enega rodu in skoro da tudi istega jezika. Po vseh španjskih mestih se zbirajo tabori in grozijo Angležem. Mnogi zahtevajo, naj se napravi tesna zveza med Francijo, Španjci in Portugaleci. — Na Nemškem imajo 20. t. m. volitve v državni zbor. Socijalni demokrati (delavci) si dobrikujejo, da bojo pridobili mnogo novih poslancev; zato pa tudi zmirom bolj predrzno govorijo. Sicer pa je Nemčija razcepljena na mnogo strank; nasprotujejo si katoličani in luteranci, liberalci in svobodnjaki; Bismark ima zmirom svoje težave, prej ko dobi za kako postavu potrebno večino. Menda bo tudi vpridhodnje tako. Ustavno že ne morejo več vladati, ampak le s silo, z izjemnimi zakoni. Sicer pa je živčez zmirom dražji, ker so vse meje zaprte, davki pa zmirom naraščajo zavolj silnih stroškov za vojaščino. Nemci imajo veliko in močno državo, pa vendar v njej srečni niso! Brez Božjega blagoslova ne gre! — Francozi so nezadovoljni s Spullerjem, ministrom zunanjih zadev. Menda bo odstopil. — Gladstone je močno grajal Salisburya, angleškega ministra zunanjih zadev, zavolj postopanja proti Portugalu, in Turčijo, zavolj slabe vlade na Kreti in v Armeniji. — Nekteri inostranski (izvenavstrijski) listi pravijo, da se Avstrija dogovarja s Turčijo zaradi stalne uredbe Bosne in Hercegovine, ter da misli potem deželi dati posebno deželni zbor. — Govori se, da bi imel Neapeljski princ (laški kraljevič) vzeti sestro nemškega cesarja. Katoliška princezinja ga menda nobena noče. Italija leze zmirom bolj pod prusko oblast, čeravno je Lahom „tedesco“ tako zopern! — Umrli je princ Amadej, brat laškega kralja.

Gospodarske stvari.

Če si je konj izvinil nogo, rabili so poprej mrzle mokre obkladke. Izkušnja je pa poučila, da se noga mnogo prej ozdravi, če na njo devlješ gorke obkladke ali pa če mu bolno nogo postaviš v jako gorke vodo. Potem pomoči obezo v zmes, napravljeno iz enolikh delov vode in arnike in jo trdno obeži okrog otekle in boleče noge. Kedar se je obeza že posušila, namoči jo zopet v rečeni tekočini. V malo dneh konja zopet lahko vprežeš.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Zlati križec je dobil od svitlega cesarja župan Mörthl pri Dev. Mariji na Zili. — Vincencijeva družba v Celovcu je imela lani 3690 gld. dohodkov in 804 gld. stroškov. Konferenca stolne fare je razdelila ubogim denarja in blaga za 391 gld., konferenca mestne fare za 543 gld., konferenca v bogoslovju za 237 gld. Račun za bolnike kaže 1170 gld. dohodkov in 877 gld. stroškov; račun za dijake 798 gld. dohodkov in 813 gld. stroškov; račun za šolarje 526 gld. do-

hodkov in 548 gld. troškov. Glavnica za deško sirtišnico je narasla na 2711 gld. — Na ledu si je roko zlomil g. Kolenc, okr. glavar v Špitalu. — Za hripolehajo po vsem Koroškem. V Tinjah in marsikje drugodi so zavolj te boleznj šole zaprli. — Od velicega dela, katero je pričel rajni cesarjevič Rudolf, namreč opisovanje celega našega cesarstva, začeli se bojo zdaj izdajati snopiči, ki bojo popisali Koroško in Kranjsko deželo. Med spisi bojo tudi lepe podobe. Današnji številki „Mira“ je priloženo vabilo na naročbo teh snopičev. V 14. snopičih, kterih vsaki velja 30 kr., bo popisana Koroška in Kranjska do konca tega leta, tako da stane ta zvezek 4 gld. 20 kr. Naroči se pri bukvarnah. Kdor nemško zna, mu to delo priporočimo. — Kupčijski minister je zaukazal, da se pri dopisnicah na sprednji strani razun naslova ne sme nič zapisati. Dopisnice, popisane s poročili tudi na sprednji strani, ne bojo se pošiljale naprej. — Vrbsko jezero je zamrznilo. Pa bo spet veselje za drsače! — V Čajni je ključarskega učenca stroj tako poškodil, da bo težko okrevat.

Na Kranjskem. „Temeljni nauk o knjigovodstvu“ se imenuje knjižica, ki jo je spisal dr. F. Romih, meščanski učitelj v Krškem. Priporočamo jo vsem mladim trgovcem in trgovskim pomočnikom. — Za okrajnega zdravnika v Kamnik je prišel g. dr. Dereani. — V Kokerski dolini so se pokazale osepnice (koze). — V Kranju je neki čevljar v loteriji zadel 4800 gld. — V Novem mestu je umrl rodoljub Anton Kalčič. — Družba sv. Cirila in Metoda je izdala spet lepo knjižico „Junaki“. — V Kranju je umrl podobar Götzl, 70 let star. — Pri Domžalah je umrl stari baron Kodeli. — Divjega mačka, ki je bil skoraj 1 meter dolg, so ubili na Ljubljanskem Gradu. — V Ljubljani umrl je č. g. Križnar, kanonik in stolni župnik. Naj v m. p.! — V Postonji je zgorel 2leten otrok. — Gosp. notar Schönwetter je prestavljen iz Trziča v Radeče. — Slavnj ruski pevec Slavjanski pride s svojim pevskim zborom tudi v Ljubljano.

Na Štajerskem. Lavantinska škofija šteje 450 duhovnov; pa jih je premalo, kajti 66 kaplanij je izpraznjenih. — Zadušili so se trije otroci blizo Radgone. — V Mislinju so bile 3 zlate poroke na en dan. — Tri leta je po nedolžnem sedel Apat iz Braslovč. Obsojen je bil na dosmrtno ječo zavolj roparskega umora, pa brez pravih dokazov. Zdal še le se je zvedel pravi morilec Weitz. — Marljivi pisatelj v vojaški stroki g. major A. Komelj pl. Sočebnan v Gradcu (Gratzbachgasse 40) je izdal novo vojaško knjižico za slovenske vojake: „Organizacija vojstva“. Knjižica stane 20 kr. Želeli bi, naj bi slovenski vojaki ne samo to, ampak tudi vse druge vojaške knjige, ktere je ta gospod že spisal, kupovali in pridno prebirali. Tako bi se navadili in naučili, kako se temu ali unemu vojaškemu orodju po slovensko reče. Veliko lažje bi se potem učili.

Na Primorskem. Revežem v Trstu so svitli cesar podarili 200 gld. — Neka deklina pri Komnu je zadušila novorojenca svojega in ga vrgla proč, da so ga raztrgale divje zveri. Nečloveško mater so zasledili in zaprli. — Bankovce sta ponarejala Rojic in Maganja v Cirknem. Rojca so dobili, Maganja jo je pa popihal, menda čez laško mejo. —

Gospod Ferfila iz Gorice je poslal slovenskim dijakom na Dunaj 50 gld.

Po drugih deželah. Razbila se je avstrijska ladija „Sv. Giordina“. Trije mornarji so našli svojo smrt pri tej nesreči. — V menažeriji v Bruselji sta se sprijela lev in hijena ter se hudo mesarila. Pogumna krotilka zverin skoči med nju, da bi ju pomirila; pa lev jo tako hudo rani, da je bila na enkrat vsa v krvi; vendar se še po koncu spne, žival zavrne z bičem in ubeži iz kletke. Potem je omedlela. — Ameriški sloveči iznajditelj Edison bo naši nadvojvodinji Elizabeti, hčerki cesarjeviča Rudolfa in nadvojvodinje Štefanije, naredil govorečo punčico. On zna namreč tako rudo vlti, da se je glas prime in v njej ostane. Kedar se stroj navije in odpre, pa dá glas spet iz sebe, čisto tak, kakor je bil oni, ki ga je človek prej v stroj noter govoril. — V Odesi na Ruskem se je užgala skladnica za vojaško strelivo (patrone, bombe, granate, raketi, šrapneli itd.). Začelo se je strašno pokanje. Mnogo vojakov je ubitih, ki niso mogli dosti hitro uteči. Škoda velikanska. — Zgorela je ruska ladija „Kiev“. — Mesinska banka je ustavila plačila in odpustila vse uradnike. V mestu je vse preplašeno. Sploh je na Laškem čedalje hujša denarna stiska. — V Salamanki na Španjskem je zgorelo gledišče. — V Požunski komitatski blagajnici menjka 70.000 gld. Blagajnik je ušel. — Med Dunajem in Pešto so napeljali telefon. — V Ameriki si je že velik sloves pridobil Nikolaj Tesla, izurjen kemik, rodom Hrvat. — V Monakovem je nedavno umrl znani proš dr. Döllinger, začetnik takomenovanih „staro-katoličanov“. Uprl se je namreč zoper sv. cerkev in trdil, da sv. oče papež niso nezmotljivi. Može je dosegel visoko starost. Ostal je do svoje smrti trdovraten v svoji zmoti. Bog mu bodi milostljiv! — V Ameriki nekdanj ni bilo vrabcev, in dobili so jih nalašč tje iz Evrope, da jim pomagajo vigredi preobilni mrčes pokončavati. Zdal pa je tam že toliko vrabcev, da jih je na vse kraje preveč in začeli so jih preganjati. — V Nemčiji je 260 katoliških listov; veliko, pa vendar malo v primeri z liberalnimi. — Pogorel je kraljevi grad Laeken v Belgiji. Cenili so škodo na 10 milijonov frankov. — V Bruselju je pogorelo borzno gledišče. — Most hočejo zidati preko morja čez kanal La Manche med Francijo in Anglijo. Ne verjamemo, da bi angleška vlada v to privolila, kajti morje je Anglije najboljša trdnjava.

Vabilo družbe sv. Mohorja.

Tekoči mesec svečan je velike važnosti za družbo sv. Mohorja, kajti v njem se večinoma vrši in končuje nova nabira društvenikov. Dal Bog, da bi bila zopet tako srečna, kakor zadnja leta, potem bi se nam res izpolnilo upanje, izrečeno v družbinem „Oglasniku“, da bomo letos šteli 50 tisoč udov. Tega si z nami vred želi pač gotovo vsak zaveden Slovenec. Prepričani smo, da si bodo v rodoljubni gorečnosti nepresežni gg. poverjeniki in vsi gg. duhovniki po možnosti prizadevali in tudi pomagali, zaželjeni uspeh doseči. Mi jih tega prelepo prosimo iz dvojnega ozira:

1. Kakor kaže družbin imenik ter so to še podrobneje razpravljali razni naši listi, družba dozdalj še v marsikterih župnijah in pokrajinah ni

zadostno razširjena in morda še tudi ne zadostno poznana; preveč je še krajev, kjer od sto prebivalcev nista niti po dva (kolikor bi jih vsaj moralo biti), ali pa še celó po jeden ne pri družbi. Takšna razmera je tem žalostnejša in naravnost nevarna, ako je ob jezikovnih mejah. Znamenje je, da si verska nemarnost in národna zaspanost roke podajate. Družabnikov sv. Mohorja število — je verskega in národnega življenja merilo. Zató prosimo in prijazno opominjamo rodoljube v takih krajih in razmerah, naj se iz ljubezni do dobre stvari še posebno potrudijo za našo družbo in se gg. duhovniki poslužujejo zlasti cerkvenih pripomočkov, da se število udov kar mogoče pomnoži.

2. Prvo besedo med družbinimi knjigami imajo letos neprecenljivi rodoljub in škof Anton Martin Slomšek v svojih: „**Pastirskih listih**“, v katerih govorijo tako po domače, da jih bode razumel vsak, tudi najpriprostejši Slovenec, tako milo, da se njih beseda mora poprijemati vsakega količkaj čutečega srca, tako krepko ob jednem, da se mora vzdramiti še tako dremotna duša, tako prepričalno, da ne bode nikogar, ki jim ne bi pritrđil, tako raznovrstno, da ne bode ne starega ne mladega, ne gospodarja ne posla, ne predstojnika ne podložnika, ki ne bo zajél nauka, potrebnega mu k pravi časni in večni sreči. Slomšek nas bodo učili vsega, česar najbolj potrebujemo, da zmagovito prebijemo sedanje in morda še hujše prihodnje preskušnje, stiske in navale, ki pretijo našemu rodu v gmotno in duševno pogubo. Ob nedeljah, ali vsaj od časa do časa dajte le po jeden list prebrati v vsaki družini, pa se bode sčasoma naš národ v krščanskem in rodoljubnem duhu krasno preobrazil; po Slomšku duševno preroben postane ne samo naš ponos, temveč prava dika pred Bogom in ljudmi. Takemu národu se ne bode več bati ničesa; najboljše zagotovilo bode lepše bodočnosti. Zato pa preiskreno želimo in prosimo, naj nikar ne zamudi nijedna slovenska hiša in družina ugodne prilike, pridobiti si Slomškovih pastirskih listov s pristopom k družbi sv. Mohorja.

Naznanjamo, da družbeniki ne prejmejo samo I. dela „pastirskih listov“, kakor smo bili s prva namenili, ampak **oba dela na jedenkrat** v celotni knjigi, obsežni kakih 16 pól, ki bi se sicer že sama prodajala po goldinarju. Kdor želi prejeti izvirno v platno vezano knjigo, naj dodá letnini še 40 kr. Priprosto v trd papir (kartón) pa se veže vsaka knjiga tudi po 10 kr.

Za 6. knjigo smo društvenikom namenili: „**Domači živinozdravnik**“, ki ga je spisal priljubljeni in izkušeni živinozdravnik g. Fr. Dulár v Beljaku ter ustregel s tem večkrat izrečenim željam slovenskih gospodarjev. Knjiga bode imela tudi mnogo podob, ki bodo spis pojasnjevale, in domačo lekarno, v kateri bodo navedena za prvo in hitro pomoč najbolj potrebna zdravila.

Koncem še izrekamo prijazno prošnjo do čč. gg. poverjenikov, naj blagovolijo vpisovalne pôle kar najbolj mogoče ob nastavljenem obroku, do dne 5. marca dopošiljati, da prej ko prej zvemo, koliko izvodov posameznih knjig je treba tiskati in se izognemo nepotrebnih stroškov.

V Celovcu, dne 5. svečana l. 1890.

Odbor.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Č. g. P. Kolumban Urnik postal je stalni profesor cerkvene zgodovine in cerkvenega prava v bogoslovnici Celovski. Faro Weissenstein je dobil tamošnji provizor č. g. Ign. Markovic; faro Lieding č. g. Karol Nappei, dozdej župnik v Piswegu; faro Weitensfeld provizor v Liedingu č. g. Askanij Zucco baron Cucagna; faro Grades č. g. Matija Moser, do zdaj provizor na Bistrici; faro St. Walburgen č. g. Henrik Angerer, do zdaj župnik na Mostiču. Faro Zabredec (Afritz) bo oskrboval farni oskrbnik v Trebnjem, č. g. H. Atzelhuber. Prestavljen je č. g. P. Robert pl. Hardy, provizor v Dobrijah, za provizorja v Kolbnico. On bo oskrboval tudi kuracijo Teichl. — Fara Št. Janž na Mostiču je razpisana do 8. sušča.

V a b i l o.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Tolstivrh in okolico napravi **shod** pri gosp. Ehleitnerju pri Fari na pustni pondeljek 17. svečana ob 2. uri popoldne. — Spored: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Govori. 3. Volitev novega odbora. 4. Vpisovanje novih udov. 5. Razni govori in nasveti. — Vsi častiti udje in oni, ki hočejo pristopiti k naši družbi, vabijo se najljubnejše, da se udeležijo tega shoda v prav velikem številu. **Načelnístvo.**

V a b i l o.

Bekštanjka posojilnica v Ločah bo imela svoj **občni zbor** dne 23. februarja ob 3. uri popoldne pri Pložu v Ločah. — Spored: 1. Poročilo blagajnika. 2. Volitev novega odbora za dve leti. 3. Razni nasveti. — Vsi zadružniki so prijazno povabljeni. **Odbor.**

Tržno poročilo.

V Celovcu je biren:		Sladko seno . . . 2 gld. 20 kr.	
pšenica po . . .	5 gld. 65 kr.	kislo	2 " 10 "
rž	5 " — "	slama	1 " 90 "
ječmen	4 " 70 "	meterski cent (100 kil).	
oves	2 " 80 "	Frišen špeh kl. — gld. 62 kr.	
hejda	4 " 15 "	maslo	1 " — "
turšica	4 " 10 "	mast	— " 75 "
pšeno	6 " 70 "	Navadni voli	110—140 gld.
proso	— " — "	pitani voli . . .	120—190 "
grah	— " — "	junci	70—90 "
repica	1 " 10 "	krave	60—120 "
fižol, rudeči . . .	5 " 60 "	junice	50—70 "
		prešički	5—15 "

 Današnja številka ima prilogo „Oesterreich-Ungarn in Wort und Bild“.

Oglasila.

Beljaškim okoličanom

naznanjam, da sem pripravljen vsako nedeljo in vsak praznik od 10. do 1/2 12. ure dopoldne brezplačno dajati nasvete o živinozdravništvu, o živinoreji in o zavarovanju živine.

Franjo Dulár, živinozdravnik v Beljaku, Vidmanove ulice št. 32.

Za predpust!

Podpisani uljudno priporoča v nakupovanje **najlepšo moko št. 0** v vrečah po 25 kil, **kilo po 17 kr.**

Tudi se kupuje v njegovi prodajalnici prav izvrsten **rženi špirit** in **žganje**; dalje **cuker**, **kava** in vsedruge tržaško blago po najnižjih cenah.

Zagotavlja najvestnejšo in dobro postrežbo, priporoča se s spoštovanjem udani

Ferd. Mussi,

trgovec s tržaškim blagom v Celovcu,

Burggasse št. 12

(pri „plehastem sladkornem klobuku“).

Zahvala.

Žalujočega srca zahvalimo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za njih sočutje in udeležbo pri bolezni, smrti in pogrebu našega nepozabljivega očeta

Aleksa Ranca

p. d. Račeva.

Posebno se zahvalimo gosp. županu, gg. obč. odbornikom in vsem, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba.

Pri D. M. na Jezeru, februarja 1890.

Žalujoča družina.

Gostilnico

prej „pri Kleinu“ na knežjem trgu št. 5 (Kardinalsplatz) v Celovcu je podpisani prevzel od mestne občine Celovške in si bo prizadeval, da svojim p. n. gostom postreže z dobrimi in cenimi jedmi in z dobro, nepokvarjeno pijačo, kakor v svoji restavraciji „pri Solncu“, ter se priporoča, naj ga bližnji in daljni pridno obiskujejo ter se sami prepričajo o dobri postrežbi. Opozoruje posebno, da je priredil pri hiši tudi prostoren hlev za konje.

S spoštovanjem se priporoča

HENRIK KOKL, gostilničar.

Kupil bi rad **majhno posestvo**. Kdor je prodá, naj mi natanjko naznani. Naslov je: Valentin Wald, poste restante Mallestig.

Prečastiti duhovščini

in vsim cerkvenim predstojnikom priporočam podpisana svojo bogato zalogo **mnogovrstnega blaga**, vsakoršno **cerkveno obleko**, ter tudi izdelane mašne plajšče, pluviale in **dalmatike**; **bandera**, **balдахine** in **banderčeka** pred sv. Rešnjim Telesom. — Dalje imam v zalogi **blago** in **izdelano cerkveno perilo**, kakor **albe**, **koretlje**, **korporale** in **raznovrstne rutice**. Staro cerkveno robo jemljem tudi v zameno ali v popravilo in predelovanje, kakor kdo želi; sprejemljem ravno tako vsa dotična vezenja. Imam tudi v zalogi **svetilnice**, **križe**, **svetnike**, **monštrance** itd. Z častno besedo: sprejemljem ter vestno izvršujem vsako dotično naročilo, in sicer ročno in pošteno, kolikor mogoče po najnižji ceni.

Ana Hofbauer.

V Ljubljani, Gledališke ulice šte. 4.

HENRIK ZADNIKAR,

pasar in srebrar

v LJUBLJANI, sv. Petra cesta 17, se priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom za izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode

kot **monštranc**, **ciborijev**, lepo cizeliranih **kelihov**, dalje **svetnikov**, **svetilnic**, **kadilnic**, **krasnih lestencev** (lustrov) izvršenih po najnovejših oblikah in v vseh slogih, **posrebranih in pozlačenih**.

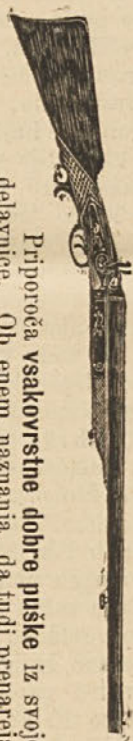
Za točno, krasno in pošteno izvršenje naročil jamči ter zagotavlja p. n. naročnike **najcenejše postrežbe**.

Popravila sprejema in točno izvršuje.

Mlin in žaga, vse v dobrem stanu, mlin na 3 pare kamnov in na veliki vodi, zraven tudi stope in prostorno pohištvo, se proda po ceni. Kje? pové uredništvo „Mira“.

Anton Sodja.

Puškar v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten).

Priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob enem naznanja, da tudi prenarreja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami dopošilja brezplačno in franco.

Slavnemu občinstvu in čebelarjem priporoča podpisani **fni med, garantiran pitance**. V skatlah po 5 kil, kilo po 52 kr., pošilja se proti pošttem povzečju. Gospodom trgovcem priporoča **fni med** po ceni v skatli po 20 in 40 kil. Dalje priporoča **pravi narorni brinjovce** lastnega izdelka, liter po 1 gid. 25 kr.

Egid Jeglič, trgovec in čebelar na Selnu.

(Pošta: Lesece-Bled na Kranjskem.)

Služba mežnarja in organista

se odda od 23. aprila naprej v Skočidolu. Oglašila naj se pošiljajo č. g. Martinu Kovaču, farnemu oskrbniku v Skočidolu, pošta Podravlje (Föderlach) na Koroškem.

Občinski tajnik kmetskega stanu, ki je slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen, išče službo. Prevzel bi jo tudi pri majhni županiji. Tudi za občinskega obhodnika bi pri kaki veliki županiji v službo stopil. Ime pove uredništvo „Mira“.